

merkendelse, før eller senest 24 timer efter at beskyttelsesordren om deponering af pas er udstedt.

Beskyttelsesordren kan også efter forudgående dommerkendelse medføre, at udlændingemyndighederne pålægges at nægte en udlænding indrejse i Danmark i en periode med henblik på at undgå, at et tvangsægteskab kan finde sted.

Offeret kan i forbindelse med beskyttelsesordren også blive opfordret til at undergå en lægelig undersøgelse med henblik på at samle beviser m.m. til en eventuelt kommende retssag.

En styrket oplysningsindsats

Skal indsatsen mod tvangsægteskaber og æreskriminalitet lykkes, er det altafgørende, at alle unge med anden etnisk baggrund end dansk kender deres rettigheder i det danske samfund. De skal vide, hvor de kan hente hjælp. Derfor skal de mødes med en massiv oplysningsindsats på deres folkeskole, i deres fritidstilbud og gennem deres ungdomsuddannelse. Der skal udarbejdes en pixibog med kontaktoplysninger på relevante myndigheder, som skal være tilgængelig i alle relevante offentlige institutioner.

Etniske miljøer i Danmark bør inddrages i den danske indsats mod tvangsægteskaber og æreskriminalitet og mod eskalering af generationskonflikter. Det kan nemlig bidrage til at legitimere indsatsen.

En styrket videnopsamling

Det Nationale Forskningscenter for Velfærd (tidligere Socialforskningsinstituttet) forsøgte i rapporten »Indsats mod æresrelateret vold. En undersøgelse af indsatsen i seks europæiske lande« fra 2006 at undersøge, hvilke redskaber der er effektfulde i indsatsen mod æresrelateret vold. Konklusionen var, at der i de afsøgte lande var ganske beskedne viden om effekten af midler mod æresrelateret vold. Der fandtes hverken systematiske evalueringer eller konsistente definitioner. Der er derfor behov for at effektivisere indsatsen fremadrettet og systematisk indsamle viden. Til det formål oprettes et nationalt videncenter.

Hver gang en myndighed får en henvendelse vedrørende tvangsægteskab eller æreskriminalitet, skal sagen indberettes til det nationale kriseberedskab. Og hver gang det nationale kriseberedskab gøres bekendt med en sag, skal denne registreres, og det skal registreres, hvilke tiltag myndighederne skrider til – og på hvilken baggrund.

Denne registrering vil danne baggrund for en endnu mere effektiv indsats i fremtiden. Således vil udviklingen i alvorlige generationskonflikter kunne overvåges, og der vil være basis for at sætte ind på steder og i grupper, hvor denne type konflikter er særlig udbredt.

Der skal afsættes midler til et internationalt forskningsprojekt, der har til formål at tilvejebringe viden om, hvilke redskaber der er de mest effektive i indsatsen mod æresrelateret vold.

En gang om året skal der afholdes en konference, hvor al ny viden og nye erfaringer udveksles, så aktører får en fælles problemforståelse for derved at kunne arbejde i samme retning.

Efterhånden som vi får indsamlet større og mere sikker viden om, hvorledes vi helt præcist hjælper ofre for tvangsægteskaber, æreskriminalitet og unge i klemme i generationskonflikter, bør vi oprette et kursusforløb til efteruddannelse af lærere, pædagoger, socialrådgivere, sundhedsplejersker, politi og ansatte på ambassader i lande, hvor tvangsægteskaber er mest udbredt.

En styrket international indsats

Tvangsægteskaber og æreskriminalitet kan ofte have et internationalt tilsnit. Måske er det familien i oprindelseslandet, som presser familien i Danmark til at leve op til bestemte normer – eller til at gifte deres datter med en søn i hjemlandet. Måske truer forældre en datter med at blive sendt tilbage til oprindelseslandet, hvis ikke hun vil opgive sin danske kæreste – eller sine weekender med alkohol og fest. Derfor skal indsatsen mod tvangsægteskaber og æreskriminalitet baseres på et tæt samarbejde mellem de danske myndigheder og myndighederne i de lande, hvor tvangsægteskaber er mest udbredt.

Samtidig skal Danmark indgå i et tæt samarbejde med andre lande i bekæmpelse af tvangsægteskaber blandt unge i Europa. Et europæisk samarbejde bør også undersøge mulighederne for i fællesskab at hindre æreskriminalitet og beskytte ofrene. De etniske miljøer er så små i Danmark, at det ikke giver mening at tilbyde ofre for æreskriminalitet eller tvangsægteskab en ny identitet i Danmark. Derfor kunne et europæisk samarbejde også handle om at styrke en indsats, hvor unge kan få hjælp i hele Europa.